

at vi kunne kalde os en Stormagt paa Havet, thi saasnart vi kom ud længere Vest paa og mødte en virkelig Stormagt, svandt vor Magt bort; den Gang havde vi imidlertid nogen Betydning, den er ophørt nu, men samtidig har Videnskaben givet os Midler, naar vi indskrænke os til kun at tænke paa at forsvare vor neutrale Stilling, endog saa udmærkede Midler imod en Sømagt, men vi tabe Alt, hvad vi have vundet ved vor Videnskab, naar vi stille os op og kalde os eller ville arbejde os hen til at være en Sømagt. Uagtet jeg derfor kunde ønske dette Lovforslag behandlet, indser jeg godt, at det ikke vilde føre til Videre, fordi det nødvendigvis maa ordnes i Forening med hele den øvrige Forsvarsplan og altsaa ligger under samme Mempe som den ærede Krigsministers Forslag, at vi aldrig have faaet nogen samlet Ordning. Vi kunne ikke gaa hen og lægge en Plan for Søværnets Ordning, naar der ikke fra Ministeriets Chef bliver forelagt en Overfagt over Alt, hvad der hører hen hertil; men det kunne vi ikke vente. Som jeg sagde før: vi maa vide, hvad der tilsigtes med Hensyn til den endelige Fuldførelse af de forskjellige Planer, og derom har den ærede Conseilspresident eller Finantsminister ikke talt Noget, han har ikke udtalt et Ord her i Thinget om, hvad han mener, der maa gøres for at udvikle vore indre Erhvervskilder, for at Landet skal blive i Stand til at bære de uhyre Byrder, der ville komme til at hvile paa os. Det maa dog være det allerførste Grundlag for enhver Forsvarsplan, at Ministeren kommer og siger: det og det skal der til, det kunne vi tilvejebringe paa den og den Maade, thi som det nu er, kan hverken Agerbruget, Skibsfarten eller Handelen bære de Byrder, som man vil lægge paa os. Dette Forslag maa altsaa ubetinget dele Skæbne med Krigsministerens Forslag, men netop fordi Søværnet i en eventuel Forsvarsplan vil træde ind som det vigtigste Led, mener jeg, at det er ønskeligt at faae en grundig Forhandling af dette Forslag. Efter en saadan Forhandling vil imidlertid ubetinget det Meste af det, den ærede Minister forlanger, de store Fordringer, blive forkastede saavel her som i Landstinget. Jeg tillader mig at henvise til Behandlingen i Landstinget baade af dette og det foregaaende Forslag, deri er saa tydelig som muligt sagt: det er overflødig at tale mere om Sagen, fordi den vil blive forkastet i det andet Thing, men skulde vi tale videre om den, maatte vi ogsaa forkaste den; thi noget saa lidet Motiveret som de Betænkninger, som der fremkom, skal man vanskeligt kunne finde, hvor det dreier sig om en saa vigtig Sag. Jeg agter ikke at stemme

for Forslaget, jeg ønsker Sagen behandlet, men jeg kan jo nok indse, at det ikke bliver til Noget.

Formanden (Berg): Det ærede Medlem omtalte Forhandlingerne i det andet Thing om denne Sag i Udtryk, som det ikke er sædvanligt, at man bruger. Jeg gjør det ærede Medlem opmærksom derpaa, det anser jeg for tilstrækkeligt for dette Tilfælde.

Da Sagen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Forslag af Bojsen om Overgang til Dagsordenen (se ovenfor)

vedtoges med 57 Stemmer mod 18.

Formanden (Berg): Dagsordenen er hermed udtomt. Næste Møde vil blive afholdt i Overmorgen, Torsdag Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

1) Første Behandling af:

Forslag til Lov om midlertidig Fredning af Østersfiskeriet i Limfjorden.

2) Tredie Behandling af:

Forslag til Lov angaaende en forhøjet Lønning til Hjørring Amts Skolefond.

3) Eventuelt: Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Forholdsregler til Beskyttelse af undersøiske Telegrafledninger.

4) Eventuelt: Eneeste Behandling af:

Indstillinger fra Udvalget for Valgbrevets Prøvelse angaaende Folkethingsvalgene i Frederiksberg Amts 1ste og 4de Valgfreds.

Mødet hævet Kl. 4.